

لوٹان سعدی

سرشناسه: سعدی، مصلح بن عبدالله، - ۹۱۶ ه.ق.

Sa'di, Moshleh-ibn Abdollah

عنوان قراردادوی: بوستان، انگلیسی-فارسی

مؤلف و نام پدیدآور: بوستان سعدی / مصلح الدین سعدی؛ به تصحیح محمد علی فروغی؛ از جراح انگلیسی دکتر ادوارد هارت.

شخصیات نشر: تهران: پارس، ۱۳۹۵. مشخصات ظاهری: ۵۱۲ ص.؛ ۱۱×۱۷ س.م.

بلیک: ۷۰-۷-۸۷۰۸-۶۰۰-۹۷۸ وضعیت فهرست نویسی: فیا

ادداشت: فارسی-انگلیسی. موضوع: شعر فارسی-- قرن ۷ ق.

Persian poetry -- 13th century -- موضوع: شعر فارسی-- قرن ۷ ق. -- ترجمه شده بر انگلیسی

Persian poetry -- 13th century -- Translations -- English موضوع

موضوع: شعر انگلیسی-- قرن ۲۰ م. -- ترجمه شده از فارسی

English poetry -- 20th century -- Translations from Persian: موضوع

شناسه نشر: فروغی، م. علی، ۱۳۳۱. تصحیح

شناسه افزوده: Foroughi, M.A. شناسه افزوده: ادوارد هارت، مترجم

شناسه افزوده: Edwards, A. Hart رده بندی گنگره: ۵۲۰۴۱/۵۲۰۴۱/۸۸ الف ۱۳۹۵

رده بندی دیویی: ۱/۲۳۶۸ شماره کتابشناختی: ۴۵

انشارات پارس

نشانی: خیابان کاگر جنوبی، پانجمین ترانز میدان حر کوچه حاتمی، پلاک ۲۷

تلفن: ۶۶۴۹۶۳۵-۶۶۴۹۷۱۳۴-۶۶۴۷۵۹۲۰. فکس:

بوستان سعدی

مشرف الدین مصلح بن عبداللہ سعدی شیرازی

فارسی - انگلیسی

تصحیح: محمد علی فروغی

مسرور علی بیگ ادوارڈ

اشعار

تدوین: استاد محمد رضا بنزور

نگارگری: رضا درالساہ

لیکٹوگرافی: تونس

نوبت چاپ: اوّل ۱۳۸۸

شمارگان: ۵۰۰ نسخہ

چاپ: سروی

صحافی: تاجیک

سالک: ۷۰-۷۱-۸۷۰۸-۶۰۰-۹۷۸

فهرست

۹	 مقدمه
۱۳	 پیشگفتار مصحح بر بوستان
۲۳	 دیباچه
۴۲	 باب اول: عدل در سیرورانی
۱۲۳	 باب دوم: در احسان
۱۶۸	 باب سوم: در عشق و مثنوی و شور
۲۰۱	 باب چهارم: در تواضع
۲۴۷	 باب پنجم: در رضا
۲۶۶	 باب ششم: در قناعت

باب هشتم: در عالم تربیت ۲۸۲

باب نهم: در شکر بر عافیت ۳۳۱

باب دهم: در توبه و راه صواب ۳۴۵

باب یازدهم: در مناجات و ختم کتاب ۳۷۵

مقدمه

در قفسه ما و دیرین های کتاب فروشی ما، طیف گسترده ای از کتاب های روانشناسی فردی و اجتماعی به نایب گذارده شده که خوانندگان خود را به شیوه ای از رفتارشناسی فردی و اجتماعی فرا می خوانند و آموزه های را عرضه می دارند تا انسان با دیگران یکدیگر در آسایش و آراش و فارغ از بیهوشی کشش های دنیوی و بیرونی و رها از دغدغه ما و دلواپسی های زندگی کنند.

بنام، این نوع کتاب های می توانند مفید واقع شوند؛ آراشی را عرضه دارند و شیوه زیستی را معرفی کنند که فارغ از بسیاری از مشکلات ناخواسته اجتماعی است و پاره ای از این کتاب ها انسان را به درون کری و دور می زند تا سر در روزن درون برده و به کوهی صوفیانه از جهان و هر چه در اوست، فارغ شوند و پاره ای دیگر بر بی تخیالی وانی برخورد قاطع و نگاه خصمانه با مسائل مختلف را ترغیب می کنند.

و راستی دردناک است که شتابی و یحسانی غیر معقول داریم تا با یکدیگر به نایب های مان را از خارج تمانیم. هر چند که این نیازها از نوع آراش روانی باشد.

واقع امر این که اگر چه نظام عصبی و ذهنی انسان یکسان است، اما رویکرد انسان با
فنا سیال مختلف در هر جامعه‌ی با جامعه دیگر متفاوت است و دشوار بتوان پذیرفت
آرامش جوی غربی بگونه‌ی پیشین همان اثرگذاری بی‌راواشته باشد که سخن حکمت آموز سعدی با
آن هیچ بهمانند نیست یا علی از غزل بایش و یاد استانی از بوستان.

سعدی در بوستان و گلستان، مأنعمایی نوشته است که همه وجه حیات انسانی را
مورد بازبینی قرار می‌دهد و به بشر که در عین دنی و آسانی، تقلیدپذیر است، دقیق‌ترین و
ریزترین سیال فردی و اجتماعی را در چند باب بیان می‌دارد و همه کسان را به بوستان و گلستان
انسی دارند می‌دانند که سعدی نکته‌ی راد سیال اجتماعی، حکای، ترمیمی و آموزشی و...
فرو نگذاشته است. زمانی شای را اندر می‌دهد که چرادرست تظاول را مال رحمت دراز
کرده‌ای، مگر سرپادشاهی نداری و زمانی دیگر حاکمی را که در بی انصافی شهروست نوحه
خواب نیمروز می‌کند تا مردم از آزارش وقایعی در امان باشند و زمانی دیگر میانجی می‌سود تا
حقوق مظلومی را از ظالمی بازبستد و زمانی دیگر درس وفاداری می‌دهد و زمانی دولتمردان را

اندر زمی دهد که حتی نمک را به قیمت بخزند تا بنیاد غلم هر چند اندک، گذارده نشود تا سر انجام
 غارت میت المال به جایی رسد که نتوان اعدا و آن را بر شمر دو زمانی دیگر حصادت را اسارت
 بشری داند و عقل را روشنی بخش ترین چراغ زندگی و خوشی و خوشی داری را موجب برای سربلندی
 و قناعت را شیوهی برای زیستن در بی نیازی معرفی می کند و به یادمان می آورد چشم تنگ
 دم دنیا دوست را با قناعت پر کند یا خاک کور و آن گاه که جوان و حشمت زده از کشتی راه
 آسایش اندازد و پس به عرش می آوند و آرام می گیرند؛ به یادمان می آورد که قدر آنچه
 داریم بداییم کجاست، ز دست رفت، حسرت از دست دادنش سودی ندارد و آن گاه که
 بازرگان در سبزه فتنه انداخته می کند که درباره این شکست؛ سخن نگویید تا زبان، دو نشود؛
 یکی خسران یابد و دیگری خاست بماند؛ بداییم که تا چه حد زیرکانه و هوشیارانه پاسخ می گوید و
 خزانان نکته نازک تر از خود این پاره صفت است که شمردن آن با صد ها صفحه را در بر
 می گیرد.

از این همه نکات حکمت آموز که بگذریم به سگوه دیگری بن خوریم بداییم، السز کهوه

و آن سگوه سخن سعدی است که زیباترین، آموزنده ترین، اخلاقی ترین نخلت را در کپولی که
 عمر شکلات می دهد یعنی سحی بی مانند ریخته و عرضه می دارد و نقطه به همین صبح بنگرید:
 «هندو! نفت اندازی یا موخت، حازه بوخت، صاحب نظری بر او بگذشت و
 گفت: و را که حازه نین است، بازی نه این است.»

بنگرید و ببینید که در پس این شش همین به ایت کوتاه تا چه حد اندیشه و ظرافت نهفته شده
 است.

کوتاه کنم سخن را که اگر قرار باشد این از خمیسه باشد از گذشته می دورش که بگذریم
 به گذشته نزدیکش باید به زبان خود افتخار کند که لطیف ترین، زیباترین و بی مانند ترین ابزار
 اندیشه است و سعدی نینده همه آن لطافت و ظرافت ها است.

دکتر مهدی افشار
 ۱۳۹۵